

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 81/2024-28

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľiek [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Marekom Radačovským, Žriedlová 3, Košice, a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Ľubomírom Majerčíkom, Mlynská 1, Košice, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/23/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/23/2019 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Košice **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/23/2019 konal bez zbytočných prieťahov.
3. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **300 eur**, ktoré jej **j e** Mestský súd Košice **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Sťažovateľke [REDAKOVANÉ] **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia **460,90 eur**, ktorú **j e** Mestský súd Košice **p o v i n n ý** zaplatiť právnemu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] a ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ] **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka 1“) sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka 1 tiež navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznal jej finančné zadosťučinenie 7 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľka [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka 2“) sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. januára 2024 rovnako domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní. Navrhuje prikázať mestskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznať jej finančné zadosťučinenie 7 600 eur a náhradu trov konania.

3. Uznesením č. k. II. ÚS 81/2024-12 zo 6. marca 2024 ústavný súd prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľky 1 na ďalšie konanie v celom rozsahu. Rovnako rozhodol ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 165/2024-11 z 19. marca 2024 aj o ústavnej sťažnosti sťažovateľky 2.

4. Uznesením č. k. PLs. ÚS 24/2024-6 z 20. marca 2024 ústavný súd spojil veci vedené pod sp. zn. II. ÚS 81/2024 a sp. zn. I. ÚS 165/2024 na spoločné konanie a rozhodol, že konanie bude ďalej vedené pod sp. zn. II. ÚS 81/2024.

5. Z ústavných sťažností, ich príloh a pripojeného spisu všeobecného súdu vyplýva nasledovný stav veci: Napadnuté konanie začalo 30. júla 2019 podaním žaloby, ktorou sa sťažovateľka 1 domáha určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vykonanej 25. júna 2019, na ktorej bol vydražený byt sťažovateľky 1 predstavujúci jediné obydlie pre ňu a jej dve maloleté deti. Okresný súd odvtedy rozhodoval o štyroch návrhoch sťažovateľky 1 a o jednom návrhu žalovaných na nariadenie neodkladného opatrenia a o dvoch návrhoch sťažovateľky 1 na pripustenie ďalších subjektov konania na strane žalovaných a o jednom takomto návrhu intervenientov (sťažovateľky 2 a jej manžela) na strane žalobkyne, s ktorým sťažovateľka vyslovila súhlas. Uznesením č. k. 34C/23/2019-94 z 21. júla 2019 súd návrh sťažovateľky 1 na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a rozhodol, že o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Dňa 13. novembra 2019 sťažovateľka 1 doručila súdu v poradí druhý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením č. k. 34C/23/2019-251 z 12. decembra 2019 súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Dňa 31. decembra 2019 sťažovateľka 1 doručila súdu odvolanie proti uzneseniu z 12. decembra 2019. Dňa 27. januára 2020 bol spis s opravným prostriedkom predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach.

Krajský súd uznesením č. k. 5Co/18/2020-394 z 19. februára 2020 odvolacie konanie z dôvodu späťvzatia odvolania zastavil. Uznesením č. k. 34C/23/2019-403 z 26. februára 2020 súd vyzval sťažovateľku 1, aby sa písomne vyjadrila k vyjadreniam žalovaných v 1. až 3. rade a uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy. Dňa 12. marca 2020 sťažovateľka 1 doručila súdu vyjadrenie k vyjadreniam žalovaných, navrhla pristúpenie ďalších žalovaných do konania a nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením č. k. 34C/23/2019-542 zo 14. apríla 2020 súd pripustil do konania žalovaných vo 4. až v 7. rade, zastavil konanie o nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovaným vo 4. až v 7. rade, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti zamietol a rozhodol, že o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Sťažovateľka 1 podala 27. apríla 2020 odvolanie proti uzneseniu zo 14. apríla 2020. Dňa 4. augusta 2020 žalovaní vo 4. až v 7. rade doručili súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením č. k. 34C/23/2019-675 z 3. septembra 2020 súd nariadil neodkladné opatrenie a rozhodol, že o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Proti uzneseniu z 3. septembra 2020 podala sťažovateľka 1 odvolanie. Po predložení odvolania sťažovateľky 1 žalovaným na vyjadrenie a vyjadrenia žalovaných sťažovateľke 1 súd 28. apríla 2021 predložil spis s opravným prostriedkom na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý následne uznesením č. k. 9Co/87/2021-795 z 12. mája 2021 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Dňa 26. novembra 2021 zákonná sudkyňa postúpila spis súdnej tajomníčke na účel dôslednej prípravy spisu na pojednávanie a dodržania línie žaloba, vyjadrenia k žalobe všetkých žalovaných, replika a duplika všetkých žalovaných. Dňa 11. apríla 2022 súd zistil, že v konaní bolo sťažovateľkou 1 podané odvolanie proti uzneseniu č. k. 34C/23/2019-542 zo 14. apríla 2020, ktoré dosiaľ nebolo predložené na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Dňa 17. mája 2022 bol spis predložený na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý uznesením č. k. 9Co/23/2022-890 z 15. júna 2022 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku. Prvé pojednávanie vo veci súd nariadil na 26. január 2023. Dňa 22. decembra 2022 bol súdu doručený návrh intervenientov na vstup do konania na strane žalobkyne. Z dôvodu rozhodovania o návrhu intervenientov na vstup do konania súd zrušil pojednávanie nariadené na 26. január 2023. Dňa 24. apríla 2023 bol súdu doručený návrh na pristúpenie účastníkov na strane žalovaných a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením č. k. 34C/23/2019-1005 z 23. mája 2023 súd pripustil do konania na strane žalovaných žalovanú v 8. rade, v časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konanie zastavil, v časti návrhu vyhovel a v časti návrh zamietol. Dňa 24. mája 2023 súd nariadil pojednávanie na 26. október 2023. Dňa 15. júna 2023 vzniesla právna zástupkyňa, ktorá prevzala zastupovanie žalovanej v 7. rade, námietku zaujatosti proti konajúcej zákonnej sudkyňi, ktorá sa k tejto námietke vyjadrila 20. júna 2023 a ešte v uvedený deň bol spis predložený na rozhodnutie krajskému súdu. Dňa 19. júna 2023 podala žalovaná v 7. rade odvolanie proti 3. výroku uznesenia z 23. mája 2023. Dňa 7. júla 2023 bol spis vrátený z odvolacieho súdu s rozhodnutím, ktorým bola zákonná sudkyňa JUDr. Lýdia Oros Nemešová vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, a vzhľadom na uvedené súd zrušil termín pojednávania určený na 26. október 2023. Dňa 14. júla 2023 bol spis pridelený novej zákonnej sudkyňi JUDr. Janke Mičkovej. Dňa 20. októbra 2023 bol spis predložený na rozhodnutie o podanom odvolaní krajskému súdu, z ktorého bol vrátený 8. novembra 2023 s potvrdzujúcim uznesením č. k. 5Co/193/2023-1110 zo 6. novembra 2023. Dňa 18. januára 2024 bol vo veci stanovený termín pojednávania na 6. marec 2024. Toto pojednávanie bolo odročené bez prejednávania

veci na neurčito z dôvodu nutnosti rozhodnúť o návrhu na pristúpenie ďalších žalovaných do konania doručeného 22. februára 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľiek a vyjadrenie mestského súdu

6. Proti postupu mestského súdu v napadnutom konaní podali sťažovateľky túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentujú, že postupom mestského súdu v dôsledku jeho nečinnosti došlo k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zhodne argumentujú, že od podania žaloby uplynuli už 4 roky a 6 mesiacov, pričom do dňa podania ústavných sťažností nebolo vo veci nariadené ani jedno pojednávanie a mestský súd napriek opakovaným návrhom sťažovateľky 1 ani len nevyžiadal dražobný spis od žalovaného v 2. rade (dražobná spoločnosť). Sťažnosť sťažovateľky 1 na prietiahy v konaní bola oznámením predsedu súdu zo 4. mája 2022 vyhodnotená ako čiastočne dôvodná, predseda súdu sa jej ospravedlnil a oznámil, že prijal opatrenia, aby v budúcnosti ku prietiahom nedochádzalo. Dňa 17. augusta 2023 bolo sťažovateľkám doručené upovedomenie o zmene zákonného sudcu, čo malo za následok zrušenie pojednávania pôvodne stanoveného na 26. október 2023. Sťažovateľky uvádzajú, že po zmene zákonného sudcu sa nový sudca musí nanovo oboznámiť so spisom, z čoho vyvodzujú možnosť ďalšieho predĺženia napadnutého konania. Sťažovateľky poukazujú na citlivosť veci, keďže v namietanej dražbe prišla sťažovateľka 1 o svoje obydlie, čo uviedlo celú jej rodinu do stavu právnej neistoty.

7. Mestský súd k ústavným sťažnostiam uviedol, že aj keď v odpovediach na sťažnosť sťažovateľky 1 zo 4. mája 2022 a intervenienta na strane žalobkyne z 31. mája 2023, ktoré v prílohe pripojil, bolo konštatované v určitom období nesústredené konanie súdu, poukazuje na skutočnosť, že dĺžka konania bola ovplyvnená aj podávaním návrhov na vydanie neodkladných opatrení, ktoré následne boli napádané odvolaniami, o ktorých musel rozhodovať odvolací súd, ako aj ďalšími procesnými návrhmi žiadajúcimi vstup do konania ďalších účastníkov (rovnaký procesný návrh bol podaný aj pred pojednávaním 6. marca 2024, čo bolo prekážkou riadneho vykonania pojednávania). Vzhľadom na uvedené považuje sťažovateľkami požadované finančné zadost'účinenie za neprimerane vysoké.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože s ohľadom na predmet konania a po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskom mestského súdu a obsahom spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietiahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

10. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietiahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitost'

veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa. Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavné sťažnosti sťažovateľiek.

11. Predmetné konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby tvorí bežnú štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložitá. Prejednávanú vec však v okolnostiach prípadu sťažovateľiek ústavný súd hodnotí ako procesne náročnejšiu, a to najmä z hľadiska procesnej aktivity sporových strán (najmä sťažovateľky 1), ktorá si v priebehu konania vyžiadala potrebu rozhodovania o celkovo piatich návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia, opravných prostriedkoch proti uzneseniam o neodkladnom opatrení, námietke zaujatosti zákonnej sudkyne, ako aj o viacerých návrhoch na pristúpenie subjektov na strane žalovanej do konania. Ústavný súd však poukazuje na skutočnosť, že ani zložitost' sporu nezabavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za priet'ahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu (m. m. I. ÚS 47/96, III. ÚS 173/03).

12. Ústavný súd posudzuje pri ústavných sťažnostiach na priet'ahy v konaní aj význam konania pre sťažovateľa. Z hľadiska judikatúry ústavného súdu, resp. ESLP, nejde o konanie, pri ktorom je daná požiadavka na zvýšenú rýchlosť konania. Význam konania pre sťažovateľku 1 vyplýva z obsahu ústavnej sťažnosti a je daný záujmom na nastolení právnej istoty týkajúcej sa (straty) vlastníctva nehnuteľnosti, ktorá predstavuje jej obydlie.

13. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľiek v napadnutom konaní, ústavný súd zistil, že aj sťažovateľka 1 prispela svojím správaním k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Sťažovateľka 1 spôsobila predĺženie napadnutého konania svojimi početnými návrhmi na nariadenie neodkladných opatrení (doručila súdu celkovo štyri návrhy), o ktorých musel okresný súd rozhodnúť, a následne aj viacerými odvolaniami podanými proti uzneseniam o neodkladnom opatrení, o ktorých musel rozhodnúť odvolací súd, ale aj ďalšími procesnými návrhmi (celkovo tromi návrhmi na pristúpenie subjektov na strane žalovanej do konania), ako aj tým, že pri podávaní návrhov na nariadenie neodkladných opatrení a využívaní opravných prostriedkov neuhradila súdne poplatky za ne, hoci boli splatné pri podaní návrhu a opravného prostriedku. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti vychádza z názoru, že dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných priet'ahov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných priet'ahov (napr. II. ÚS 41/00). Na uvedené skutočnosti ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

14. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup mestského súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

15. Z obsahu spisu predloženého mestským súdom v tejto veci vyplýva, že konanie začalo 30. júla 2019 a do dňa podania ústavných sťažností sťažovateľiek trvá približne 4 roky a 6 mesiacov

nielenže bez prijatia meritórneho rozhodnutia, ale bez vykonania čo i len jedného hlavného pojednávania, na ktorom by došlo k prerokovaniu veci. V priebehu konania síce súd stanovil štyri termíny pojednávania, avšak tieto sa z rôznych dôvodov neuskutočnili. Pojednávanie nariadené na 13. december 2022 bolo zrušené a odročené na 26. január 2023 z dôvodu pokynu predsedu súdu z technických príčin súvisiacich s prechodom na mestský súd od 1. januára 2023. Pojednávanie nariadené na 26. január 2023 bolo zrušené z dôvodu potreby rozhodovania o návrhu intervenientov na vstup do konania. Pojednávanie nariadené na 26. október 2023 bolo zrušené z dôvodu zmeny zákonného sudcu a pojednávanie nariadené na 6. marec 2024 bolo zrušené bez prejednávania veci z dôvodu potreby rozhodnúť o návrhu na pristúpenie ďalších žalovaných do konania. Ústavný súd identifikoval nesústredený postup mestského súdu v súvislosti s opomenutím predložiť krajskému súdu na rozhodnutie odvolanie sťažovateľky 1 z 27. apríla 2020 proti uzneseniu č. k. 34C/23/2019-542 zo 14. apríla 2020. Spis s opravným prostriedkom sťažovateľky 1 bol krajskému súdu predložený na rozhodnutie až 17. mája 2022, teda po takmer dvoch rokoch od podania odvolania. Nesústredenosť postupu súdu sa prejavila aj v opomenutí doručiť žalovaným spolu so žalobou aj jej prílohy, čo súd napravil dodatočným doručením príloh 19. decembra 2019. Ústavný súd zaznamenal aj jedno obdobie nečinnosti mestského súdu v trvaní viac ako 6 mesiacov, a to v období od 17. mája 2021, t. j. od návratu spisu z odvolacieho súdu, ktorý 12. mája 2021 rozhodol o odvolaní sťažovateľky 1 proti uzneseniu z 8. septembra 2020, do 30. novembra 2021, keď súd uznesením vyzval žalovaných v 1. až 7. rade na vyjadrenie k vyjadreniam sťažovateľky 1 z 12. marca 2020 a 13. marca 2020 a zaslal výzvy na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných v 1. a 3. rade sťažovateľke 1 a žalovanému v 2. rade a žalovaným vo 4. až v 7. rade a vyjadrenie žalovaného v 1. rade žalovanému v 3. rade. Vo vzťahu k sťažovateľkami vyčítanému nevyžiadanému dražobnému spisu napriek ich opakovaným žiadostiam ústavný súd zistil, že mestský súd opakovane, celkovo štyrmi žiadosťami z 24. mája 2023, 12. júna 2023, 18. januára 2024 a 14. februára 2024, žiadal o doručenie dražobného spisu, avšak bezúspešne. Z uvedeného tak vyplýva, že mestský súd vyvíjal snahu na zabezpečenie podkladov nevyhnutných na rozhodnutie o veci samej, avšak možno mu vytknúť nedostatok razancie v súvislosti s možnosťou využitia poriadkových opatrení pre nesplnenie povinnosti uloženej súdom.

16. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd dospel k záveru, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky 1 na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahovo zhodného práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu). Vzhľadom na to, že konanie stále nie je právoplatne skončené, bolo mestskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy prikázané, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

17. Uvedený záver však neplatí pre sťažovateľku 2, ktorá ako intervenient na strane žalobkyne vstúpila do konania na základe vlastného návrhu doručeného súdu 22. decembra 2022. Od jej vstupu do konania do podania ústavnej sťažnosti 18. januára 2024 ubehlo necelých 13 mesiacov, a teda je zrejmé, že sťažovateľka 2 namieta porušenie svojich práv v konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy vo vzťahu k nej netrvá tak dlho, aby sa vôbec dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch. Z tohto dôvodu ústavný súd ústavnej sťažnosti sťažovateľky 2 nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

IV. Primerané finančné zadost'učinenie

18. S'ťažovateľka 1 v ústavnej s'ťažnosti žiada priznať finančné zadost'učinenie 7 000 eur, ktoré relevantným spôsobom neodôvodnila.

19. Ústavný súd uvádza, že konanie pred ústavným súdom z dôvodu namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov plní nielen preventívnu funkciu, ale tiež funkciu satisfakčnú, resp. kompenzačnú (náhradu nemajetkovej ujmy). V súlade s judikatúrou ústavného súdu je cieľom finančného zadost'učinenia dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

20. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

21. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti tejto veci považoval za potrebné priznať s'ťažovateľke 1 finančné zadost'učinenie. Pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky okolnosti danej veci, predovšetkým vznik zbytočných prieťahov v konaní spôsobených nečinnosťou a nesústredenou činnosťou mestského súdu, predmet konania, teda to, čo bolo v konaní v hre, resp. v stávke pre s'ťažovateľku 1, ale tiež správanie s'ťažovateľky a procesnú zložitosť konania. Po zohľadnení týchto okolností, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadost'učinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval ústavný súd priznanie sumy 300 eur za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto nálezu) a vo zvyšku ústavnej s'ťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu). Prihliadol na fakt, že deklarácia porušenia základných práv, príkaz konať, ako aj náhrada trov konania implicitne zahrňujú aj satisfakčný prvok.

V. Trov konania

22. Ústavný súd priznal s'ťažovateľke 1 (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 460,90 eur (bod 4 výroku nálezu).

23. Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľky 1 ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 vo výške 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je vo výške 13,73 eur. S'ťažovateľke 1 vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a podanie ústavnej s'ťažnosti ústavnému súdu). Trovy právneho zastúpenia vo výške 713,96 eur, keďže advokát je aj platcom dane z pridanej hodnoty, sa v danom prípade podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvyšujú o 20 %. Výsledná suma náhrady trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 856,75 eur, avšak s'ťažovateľka 1 si v ústavnej s'ťažnosti uplatnila

nárok na náhradu trov konania len vo výške 460,90 eur, preto jej ústavný súd priznal náhradu v tejto výške.

24. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky 1 (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu